

„Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.”

Talán Ti is hallottatok mostanában arról az elméletről, hogy az emberek csak 5%-nyi új ismeretet vagy a korábban ismertnek ellentmondó információt képesek befogadni. Legyenek akár-mennyire is meggyőzőek a bizonyítékok, az ismereteink és a hitünk 95%-át nem tudjuk megkérdőjelezni, inkább az ennek ellentmondó információkat zárjuk ki. Népszerű ez az elmélet, számos motivációs előadótól is hallhatjuk ezt... Csakhogy jelenlegi ismereteink szerint ennek nincs tudományos alapja. Talán a legközelebbi ilyen vizsgált jelenség az az ún. megerősítési torzítás (*confirmation bias*), ami arról szól, hogy az emberek *hajlamosak* csak azokat az információkat elfogadni, amik a korábbi meggyőződésüknek megfelelnek, és elutasítják azokat az adatokat, amik a meggyőződésük újragondolására kényszerítenék őket. De „5%-ról” nincs adat, ez egy legenda.

Hogyan is kapcsolódik a megerősítési torzítás a pünkösdünnephez?

Akármi történt is pontosan Húsvétkor, az egészen biztosan mélyen megrázta a tanítványokat. Meggyőződésük lehetett, hogy Jézus a Megváltó, aki visszaállítja Izrael királyságát – és erre bűnözők között, éppen egy erre utaló gúnytábla alatt halt kereszthalált. Az ideiglenes sírkamrából eltűnt a holtteste is. A halottak nem kelnek életre, a bezárt ajtón nem lehet észrevétlenül belépni. Vagy mégis?

Mi történne, ha egyszer csak megjelenne közöttünk Jézus? És mondjuk elmondaná azt, mint a Mester és Margaritában, hogy igenis létezett, csak Lévi Máté egészen rosszul jegyezte fel a szavait? Miért hinnénk neki, *meddig* hinnénk el azt, amit mond? Elhinnénk-e például azt, hogy Márk evangéliuma eredetileg pont az *előtt* ért véget, ahol a fenti jánosi szöveg elkezdődik, hogy a nők elfutnak a sírtól, és *nem szólnak senkinek*? És az egész pünkösdünnep történet csak utólagos kiegészítés?

Szerintem a Pünkösdvel kapcsolatos hitünkben nem az a lényeg, hogy pontosan mi történt, hanem az, hogy az *életről hogyan gondolkozunk*. Ha elhisszük, hogy az emberek „jó emberek”, ha elhisszük, hogy lehetséges a jobb világ, ha elhisszük, hogy rajtunk is fordul, hogy a világ jobb lesz-e, akkor bármit gondolunk is a Pünkösdről, a Szentlélek bennünk lesz, velünk lesz. És minden egyéb gondolatunk, hitünk és hiedelmünk, ami a jó munkánkat segíti, – legalábbis az én meggyőződésem szerint – a Szentlélek működése lesz bennünk.

Bajnok Kristóf, Budapest